

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Άγιος Σπυρίδων ζούσε τη Θεία παρουσία ως καθημερινή πραγματικότητα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το απόγευμα της Πέμπτης 11 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στον Εσπερινό, τιμώντας τη ιερά μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Σπυρίδωνος, επισκόπου Τριμυθούντος. Η ακολουθία τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, στον Λόφο Φαρσάλων και η παρουσία των πιστών γέμισε τον χώρο με ευλάβεια και κατάνυξη.

Ο Σεβασμιώτατος, στο Θείο κήρυγμά του, αναφέρθηκε στην ιερή μορφή του Αγίου Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριμυθούντος του Θαυματουργού, τονίζοντας ότι η ζωή

και η παρουσία του μέσα στην Εκκλησία αποτελούν μοναδικό παράδειγμα πίστewς, ταπεινώσεως και απλότητας.

Αρχικά παρουσίασε την καταγωγή του Αγίου, ο οποίος προερχόταν από την Άσια της Κύπρου, από τα σημερινά κατεχόμενα εδάφη. Ζούσε ως απλός χωρικός και βοσκός, άνθρωπος του μόχθου και της γης. Η βαθιά του πίστη και η καθαρότητα της καρδιάς του διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα του και τον οδήγησαν στην ιεροσύνη.

Τόνισε ακόμη τις αρετές που τον διέκριναν. Η ταπείνωση, η απλότητα και η άμετρη αγάπη του προς τον Θεό και τον άνθρωπο τον καθιστούσαν δεκτικό στη Θεία Χάρη. Η χάρη αυτή τον συνόδευε σε όλη του τη ζωή και τον ανέδειξε πνευματοφόρο και θαυματουργό.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην οικειότητα που είχε με τον Θεό. Όπως ο Προφήτης Μωυσής συνομιλούσε με τον Θεό ως φίλος προς φίλο, έτσι και ο Άγιος Σπυρίδων ζούσε τη Θεία παρουσία ως καθημερινή πραγματικότητα. Από αυτήν πηγάζουν και τα πολλά θαύματα που τέλεσε.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε στη συμμετοχή του στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325, όπου με απλό αλλά θεόπνευστο τρόπο υπερασπίστηκε το ορθόδοξο δόγμα απέναντι στον Άρειο. Με το γνωστό κεραμίδι παρουσίασε το μυστήριο της Αγίας Τριάδος, δείχνοντας πως τρία στοιχεία συνυπάρχουν σε μία ουσία, όπως ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα.

Υπογράμμισε ακόμη τη φιλανθρωπία και την καλοσύνη που χαρακτήριζαν τον Άγιο. Στεκόταν πάντοτε στο πλευρό των πτωχών και των αδυνάτων, προσφέροντας ό,τι είχε.

Ένα χαρακτηριστικό περιστατικό είναι το θαύμα με τους κλέφτες των προβάτων του. Παρότι εκείνοι αδίκησαν τον Άγιο, εκείνος όχι μόνο τους λύτρωσε με την προσευχή του αλλά τους χάρισε και πρόβατα, δείχνοντας έτσι τι σημαίνει αγάπη και συγχωρητικότητα.

Αναφέρθηκε επίσης στη μοναδικότητα του ονόματός του. Είναι ο μόνος Άγιος που φέρει το όνομα Σπυρίδων, όνομα που, σύμφωνα με την παράδοση, ήταν δώρο Θεού λόγω της μεγάλης του ταπεινοφροσύνης και ευσέβειας.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να θυμούνται ότι η τιμή προς τους Αγίους δεν περιορίζεται στην προσκύνηση των εικόνων ή των ιερών λειψάνων, όπως και του τεμαχίου της ιεράς παντόφλας του Αγίου που παρουσιάστηκε. Η πραγματική τιμή βρίσκεται στη μίμηση της ζωής τους. Οι Άγιοι είναι ο Χριστός σε κάθε εποχή και μας οδηγούν στον πνευματικό αγώνα μέσα στην καθημερινότητά μας, στην οικογένεια, στην εργασία, σε κάθε δυσκολία.

Καταλήγοντας ευχήθηκε, διά των πρεσβειών του Αγίου Σπυρίδωνος, να αξιωθούμε όλοι της Θείας Χάριτος και της ευλογημένης παρουσίας του Θεού στη ζωή μας.

